

Sygn. akt *XVII AmE 56/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodnicząca – **Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska**

Protokolant – sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 3 listopada 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Ośrodka Sportu i Rekreacji w O.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 8 października 2018 r. znak: (...)

1) oddala odwołanie;

2) zasądza od powoda (...) Ośrodka Sportu i Rekreacji w O. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 56/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 października 2018 r. (znak: (...)), działając w oparciu o przepisy art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11 d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust 1 PE, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że (...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w O. w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych w O. przy ul. (...)bi i przy ul. (...), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 PE i za to działalnie wymierzył odbiorcy karę pieniężną w wysokości 12.700 zł. (decyzja, k. 5-12).

Odwołanie od tej decyzji wniósł (...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w O., zaskarżając decyzję w całości i zarzucając jej:

1. naruszenie prawa materialnego, tj.:

1.1. art. 56 ust. 1 pkt 3a PE poprzez jego błędne zastosowanie i na jego podstawie wymierzenie powodowi kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r.

podczas gdy wprowadzone przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. ograniczenie nie mieści się w dyspozycji przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a i pozostaje poza inkryminowanym zakresem tego przepisu,

1.2. art. 56 ust. 1 pkt 3a PE w zw. z art. 11, art. 11d ust. 3 PE poprzez ich błędne zastosowanie i na ich podstawie wymierzenie powodowi kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikających z art. 11 i art. 11d ust. 3 PE za niedostosowanie się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. podczas gdy wprowadzone przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. ograniczenie nie mieści się w dyspozycji przepisu z art. 11d ust. 3 PE i w konsekwencji nie może stanowić podstawy wymierzenia grzywny na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a PE,

1.3. art. 56 ust. 1 pkt 3a PE w zw. z art. 11c ust. 2 pkt 2 PE poprzez ich błędne zastosowanie i na ich podstawie wymierzenie powodowi kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikających z art. 11, 11c ust. 3 i art. 11d ust. 3 PE za niedostosowanie się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. podczas gdy wprowadzone przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. ograniczenie nie mieści się w dyspozycji przepisu z art. 11, 11c ust. 3 i art. 11d ust. 3 PE i w konsekwencji wprowadzenie ograniczeń na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE pozostaje poza inkryminowanym zakresem przepisu z art. 56 ust. 1 pkt 3a PE.,

1.4. art. 56 ust. 1 pkt 3a PE w zw. z art. 11, 11d ust. 3 PE poprzez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że powód nie dostosował się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r., co w konsekwencji doprowadziło do wymierzenia powodowi kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikających z art. 11 i art. 11d ust. 3 PE podczas gdy wprowadzone przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. ograniczenie nie mieści się w dyspozycji przepisu z art. 11 i art. 11d ust. 3 PE i w konsekwencji nie może stanowić podstawy wymierzenia grzywny na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a PE,

1.6. art. 56 ust. 6 PE w zw. z art. 56 ust. 6a i art. 56 ust. 1 pkt 3a PE poprzez ich niezastosowanie i nałożenie na powoda kary pieniężnej w wysokości 12.700 zł podczas gdy okoliczności sprawy, a w szczególności znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu, brak zawinienia, dotychczasowe zachowanie powoda oraz zaprzestanie naruszeń i realizowanie wyznaczonego obowiązku wskazują za celowością odstąpienia od wymierzenia kary finansowej,

1.7. art. 56 ust. 6 PE w zw. z art. 56 ust. 6a i art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, art. 11, 11c ust. 3 i art. 11d ust. 3 PE poprzez ich niezastosowanie i nałożenie na powoda kary pieniężnej w wysokości 12.700 zł podczas gdy okoliczności sprawy, tj. w szczególności niedostosowania się przez powoda do ograniczeń wprowadzonych na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w dniu 12 sierpnia 2015 r. wskazują na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu, brak zawinienia, dotychczasowe zachowanie powoda oraz zaprzestanie naruszeń i realizowanie wyznaczonego obowiązku przemawiają za celowością odstąpienia od wymierzenia kary finansowej,

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy:

2.1. art. 7, 8, 77 § 1 i 80 k.p.a. poprzez zaniechanie wnikliwego i wyczerpującego zebrania oraz rozpatrzenia zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzącego w konsekwencji do ustalenia, że:

2.1.1. powód w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. nie dostosował się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) S.A., co doprowadziło do wymierzenia powodowi kary pieniężnej podczas gdy wprowadzone przez (...) S.A. w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. ograniczenie nie mieści się w dyspozycji przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a PE i pozostaje poza inkryminowanym zakresem tego przepisu,

2.1.2. w sprawie nie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej podczas gdy okoliczności sprawy, tj. w szczególności nie dostosowanie się przez powoda do ograniczeń wprowadzonych na podstawie Rozporządzenia w dniu 12 sierpnia 2015 r. wskazują na znikomy stopień społecznej

szkodliwości czynu, brak zawinienia, dotychczasowe zachowanie powoda, zaprzestanie naruszeń i realizowanie wyznaczonego obowiązku, co w konsekwencji przemawia za celowością odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty strona powodowa wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji, ewentualnie, o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od wymierzenia powodowi kary pieniężnej. W każdym przypadku strona wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odwołanie, k. 13-15).

Prezes URE podtrzymał w całości stanowisko prezentowane w zaskarżonej decyzji, uznając zarzuty odwołania za bezzasadne i wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. (odpowiedź na odwołanie, k. 29-37).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2006 r. pomiędzy Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w O. a (...) S.A. we W. zawarta została „Umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych nr (...)”, dotycząca obiektu zlokalizowanego w O. przy ul. (...). Obiekt odbiorcy – (...), zakwalifikowano do IV grupy przyłączeniowej. Moc umowna została ustalona na poziomie 320 kW. Nie określono w umowie poziomu mocy bezpiecznej (§4 ust. 7 umowy). Zgodnie z § 4 ust. 8 umowy, odbiorca zamawiający moc umowną powyżej 300 kW może być włączony do planów ograniczeń poboru energii elektrycznej wprowadzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 11.03.2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych, w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła - i wówczas odbiorca jest zobowiązany ograniczyć pobór mocy obciążeń dobowych, zgodnie z zaleceniami sprzedawcy (dowód: umowa, k. 48-53 akt admin.).

Dnia 6 września 2013 r. pomiędzy Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w O. a (...) Sp. z o.o. w K. zawarto „Umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji – umowę kompleksową nr (...)”, dla obiektu zlokalizowanego w O. przy ul. (...). Obiekt odbiorcy – kryta pływalnia, zakwalifikowano do III grupy przyłączeniowej. Moc umowna została ustalona na poziomie 375 kW. Nie określono w umowie poziomu mocy bezpiecznej (§ 4 ust. 7 umowy). Zgodnie z § 4 ust. 8 umowy, odbiorca zamawiający moc umowną powyżej 300 kW może być włączony do planów ograniczeń poboru energii elektrycznej wprowadzanych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i wówczas jest zobowiązany ograniczyć pobór mocy obciążeń dobowych, zgodnie z zaleceniami sprzedawcy i poleceniami (...) (dowód: umowa, k. 13-32, 54-63 akt admin.).

Wraz z pismem z 30 lipca 2014 r. (...) S.A. ((...)) przedstawił Miejskiemu Ośrodkowi Sportu i Rekreacji w O. plan wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązujący w od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. W okresie tym tzw. moc bezpieczna dla 20 stopnia zasilania dla obiektów, zlokalizowanych w O. przy ul. (...) i ul. (...), została ustalona na poziomie 0,000 MW. Dopuszczalny pobór mocy w pozostałych stopniach zasilania wynosił natomiast:

- w odniesieniu do obiektu przy ul. (...): dla 11 stopnia – 0,320 MW, dla 12 stopnia – 0,284 MW, dla 13 stopnia – 0,249 MW, dla 14 stopnia – 0,213 MW, dla 15 stopnia – 0,178 MW, dla 16 stopnia – 0,142 MW, dla 17 stopnia – 0,107 MW, dla 18 stopnia – 0,071 MW, dla 19 stopnia – 0,036 MW;
- w odniesieniu do obiektu przy ul. (...): dla 11 stopnia – 0,375 MW, dla 12 stopnia – 0,333 MW, dla 13 stopnia – 0,292 MW, dla 14 stopnia – 0,250 MW, dla 15 stopnia – 0,208 MW, dla 16 stopnia – 0,167 MW, dla 17 stopnia – 0,125 MW, dla 18 stopnia – 0,083 MW, dla 19 stopnia – 0,042 MW.

Odbiorca nie wniósł zastrzeżeń do tych planów.

(dowód: fakty bezsporne; pismo znak: (...) wraz z załącznikami, k. 68-70 akt admin.).

(...) S.A. z siedzibą w K. (dalej: (...)), pełniące funkcję Operatora Systemu Przesyłowego (dalej: OSP), w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości określonych w Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowych (IRiESP), spowodowanych m. in. sytuacją pogodową i hydrologiczną (wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach) oraz wynikającego z niej ograniczenia w pracy części elektrowni, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16d PE i wprowadziły - na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE - od godz. 10.00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2015 r.

Dnia 10 sierpnia 2015 r., działając w oparciu o art. 11c ust. 3 PE, (...) zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 PE, tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidującego na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła.

Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które przewidywało te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW. (dowód: fakty powszechnie znane, bezsporne).

(...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w O. nie dostosował się 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r. do - obowiązujących od 10 do 31 sierpnia 2015 r. - ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiektach zlokalizowanych w O. przy ul. (...) i ul. (...). W pierwszym z nich, wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy wyniosła 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,10866 MW w godzinie. W obiekcie położonym przy ul. ul. (...) wartości przekroczenia wyniosły: 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,677727 MW w godzinie, 11 sierpnia 2015 r. łącznie 1,114210 MW w godzinie, a 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,333000 MW w godzinie (w sumie 4,124937 MW w godzinie). Łącznie w danym okresie w obydwu obiektach przekroczenie wyniosło 4,233597 MW w godzinie. (dowód: fakt bezsporne, załącznik nr 1 do zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, k. 3-6 akt admin.).

W roku 2017 (...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w O. uzyskał przychód w wysokości (...) zł (dowód: Rachunek zysków i strat jednostki (wariant porównawczy) sporządzony na dzień 31/12/2017, k. 75 akt admin.).

Pismem z 17 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił odbiorcę energii o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej w związku z powzięciem – na podstawie dokumentów przekazanych Prezesowi URE przez (...), do którego sieci odbiorca jest przyłączony – uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez odbiorcę obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, podlega karze pieniężnej (dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 1-2 akt admin.).

W dniu 8 października 2018 r. Prezes URE wydał decyzję, na mocy której wymierzył odbiorcy energii karę pieniężną w wysokości 12.700 zł za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej od 10 do 12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych w O. przy ul. (...) i ul. (...). Decyzja ta została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania sądowego.

Powyżej opisany stan faktyczny nie był sporny między stronami, a Sąd ustalił go w oparciu o wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia i oświadczenia stron oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie spór dotyczył, przede wszystkim, istnienia podstawy prawnej do wymierzenia kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzonych 10 i 11 sierpnia 2015 r. przez (...) S.A. w oparciu o art. 11c ust. 2 pkt 2 PE.

Z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że Rzeczpospolita Polska zapewnia bezpieczeństwo obywateli. Bezpieczeństwo to obejmuje zaś, między innymi, bezpieczeństwo energetyczne, zdefiniowane w art. 3 pkt 16 PE, zgodnie z którym bezpieczeństwo energetyczne to stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska.

Z kolei, zgodnie z definicją ustawową zawartą w Prawie energetycznym:

- bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej to zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz zrównoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16a PE),

- bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej to nieprzerwana praca sieci elektroenergetycznej, a także spełnienie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostawach energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci (art. 3 pkt 16b PE),

- zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej to stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej lub równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16d PE).

Stosownie do treści art. 11 ust. 1 PE, w przypadku zagrożenia:

1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,

2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,

3) bezpieczeństwa osób,

4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;

2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła (art. 11 ust. 3 PE).

Według art. 11 ust. 7 PE, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

W myśl art. 11c ust. 2 PE, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z art. 11c ust. 3 PE, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

W art. 11d ust. 3 PE przewidziano z kolei, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Stosownie do § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych. Zaś na mocy § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej. I tak, według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń. Natomiast zgodnie z § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie(...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.
3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.
4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

Odnosząc powyższe unormowania prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy – skoro moc umowna dla obiektów, których dotyczy niniejsza decyzja, została ustalona na poziomie 0,320 MW i 0,375 MW, a tzw. moc bezpieczną dla 20 stopnia zasilania ustalono na poziomie 0,000 MW - i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 rozporządzenia. Powód był zatem zobowiązany zastosować się zarówno do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. (...)) w dniu 10 sierpnia 2015 r., jak i do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

W rozpatrywanej sprawie poza sporem jest, że strona powodowa nie dostosowała się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiektach zlokalizowanych w O. przy ul. (...) i przy ul. (...). Wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru wyniosła łącznie 4,233597 MW w godzinie, w tym:

- w obiekcie przy ul. (...) w dniu 10 sierpnia 2015 r. przekroczenie wyniosło łącznie 0,10866 MW w godzinie,
- w obiekcie przy ul. (...) przekroczenie wyniosło: 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,677727 MW w godzinie, 11 sierpnia 2015 r. łącznie 1,114210 MW w godzinie, a 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,333000 MW w godzinie (w sumie 4,124937 MW w godzinie).

Powyższe ustalenia, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i oparte na kompletnym materiale dowodowym, zebrany w toku postępowania administracyjnego, są zbieżne z ustaleniami poczynionymi przez pozwanego w zaskarżonej decyzji. Tym samym - wskazane w uzasadnieniu odwołania – zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania administracyjnego należało uznać za bezpodstawne.

Kwestia dopuszczania się przez powoda wskazanego naruszenia jest niewątpliwa, rozstrzygnięcia wymagało natomiast, czy istnieje w danym przypadku podstawa prawna do nałożenia sankcji za niezastosowanie się do wskazanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, Prezes URE jest zobowiązany do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

Przepis art. 11 PE dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 PE – który nie został wprawdzie przywołany jako podstawa prawna decyzji kwestionowanej w niniejszej sprawie – to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń. Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów. Natomiast sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c PE. Tym samym, zdaniem Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a PE do przepisu art. 11c ust. 3 PE jest puste i mamy tutaj do czynienia z ewidentnym błędem ustawodawcy. Natomiast z całą pewnością przepis ten nie daje podstaw do nałożenia na jakikolwiek podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Prezes URE oparł zaskarżoną decyzję także na art. 11d ust. 3 PE, co zdaniem Sądu, było w pełni uzasadnione. Przepis ten stanowi de facto rozwinięcie uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 PE, przez określenie sposobu realizacji wprowadzonych ograniczeń. Przepis ten zawiera bowiem normę, która dotyczy możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego – do których zaliczyć należy także operatora systemu przesyłowego – świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. Pogląd taki wyraził także Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 10 marca 2020 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VII AGa 366/19. Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela i przyjmuje za swoje stanowisko zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny w tymże uzasadnieniu, co do objęcia sankcją przewidzianą w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE także przypadek niezastosowania się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych w trybie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE.

W ocenie Sądu Okręgowego, wykładnia art. 11d ust. 3 PE, skłania do wniosku, że Operator Systemu Przesyłowego (tj. (...) S.A.), wobec stwierdzenia w sierpniu 2015 r. zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, miał prawo wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach. W konsekwencji, podmiot, który nie zastosował się do tych ograniczeń, podlega sankcji przewidzianej w art. 56 ust. 3a PE.

Należy mieć na uwadze, że wprowadzenie przez OSP ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podobnie jak i korzystanie innych przewidzianych prawem uprawnień operatorskich, jest znaczącym instrumentem, służącym zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego państwa. W tym kontekście, rozwiązania przewidziane przez ustawodawcę w art. 11c-11d PE, mają wyjątkowy charakter, gdyż znajdują one zastosowanie w sytuacjach nadzwyczajnych. I tak, art. 11c PE odnosi się do przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, wskutek zaistnienia okoliczności wskazanych w ust. 1 tego przepisu, gdy usunięcie tego zagrożenia i zapewnienie prawidłowego działania systemu elektroenergetycznego nie pozwala na zastosowanie ograniczeń przewidzianych w art. 11 ust. 7 PE (tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów), lecz wymaga natychmiastowego podjęcia nadzwyczajnych działań i zastosowania nadzwyczajnych środków. Z kolei art. 11d PE wskazuje na działania i środki, które w opisanej wyżej sytuacji, może podjąć i zastosować operator systemu przesyłowego oraz dystrybucyjnego w celu zażegnania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. W ostateczności, gdy wyczerpane zostaną wszystkie inne działania, służące zapewnieniu pokrycia potrzeb odbiorców na energię elektryczną, operator systemu

przesyłowego może wydać polecenia odbiorcom końcowym, co do ograniczeń w poborze energii elektrycznej, bądź przerwać jej dostawy, stosownie do planów ograniczeń (art. 11 ust. 6a).

W przywołanym uzasadnieniu wyroku z 3 marca 2020 r. Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że przepisy art. 11d PE wskazują środki i sposoby działania przez operatora systemu przesyłowego, stanowiąc rozwinięcie generalnych dyrektyw postępowania przewidzianych w art 11c ust. 2 PE, tj. odpowiednio: art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE oraz art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE. Mianowicie, art. 11d ust. 1 PE określa uprawnienia operatora systemu przesyłowego względem innych użytkowników systemu (w celu wykonania art. 11c ust. 2 pkt 1), natomiast art. 11d ust. 3 PE zezwala na wykonywanie usług przesyłania i dystrybucji w sposób odpowiadający treści art. 11c ust. 2 pkt 2. Przepisy te – jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny - są powiązane ze sobą funkcjonalnie i istnieje między nimi ścisła zależność, co potwierdza z kolei ich redakcja, wskazująca analogiczne hipotezy ich stosowania, tj. co do art. 11c ust. 2 PE: „W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”, a co od art. 11d ust. 3 PE: „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”. Sąd ten wskazał również, że – zgodnie z zamierzeniem ustawodawcy - dzięki przepisom art. 11c-11f PE operatorzy systemów sieciowych mieliby dysponować możliwościami skutecznego zarządzania instalacjami i sieciami energetycznymi nawet w sytuacjach wyjątkowych (art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE), a w sytuacji zagrożeń mają być wdrażane ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w taki sposób, aby nie doszło do dysfunkcji całego systemu zaopatrzenia sieciowego (art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE). Sąd ten podkreślił, że założeniem reagowania kryzysowego w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej jest pełna współpraca użytkowników systemu z operatorem systemu przesyłowego i realizującymi jego polecenia operatorami systemów dystrybucyjnych (art. 9j ust. 3 w związku z art. 11c ust. 2 pkt 1 i art. 11d ust. 2 PE) oraz wykonywanie ich poleceń dyspozytorskich (z zastrzeżeniem braku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób), przy czym polecenia operatora systemu przesyłowego mają wówczas nadrzędny charakter wobec poleceń operatorów systemu dystrybucyjnego.

Sąd Apelacyjny podkreślił także znaczenie roli operatorów systemu elektroenergetycznego w ochronie infrastruktury krytycznej, o której mowa w ustawie z 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Wskazał, że infrastruktura elektroenergetyczna, w tym sieci w znaczeniu art. 3 pkt 11 PE, są elementem infrastruktury krytycznej, której ochrona stanowi wyraz odpowiedzialności władzy publicznej za bezpieczeństwo energetyczne. Z kolei operatorzy systemów elektroenergetycznych odpowiadają - między innymi - za ruch sieciowy w sieciowych systemach energetycznych, za bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tych systemów, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci, którymi zarządzają, w tym połączeń międzysystemowych. Odpowiedzialność operatorów przejawia się w scentralizowaniu podejmowania decyzji dotyczących funkcjonowania sieci, a jej zakres wyznacza art. 9c ust. 2 PE - w przypadku operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz art. 9c ust. 3 PE - w odniesieniu do operatora systemu dystrybucyjnego. Sąd Apelacyjny podkreślił w uzasadnieniu swego orzeczenia, że bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej (poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej) jest podstawowym zadaniem operatora systemu przesyłowego, gdyż wskazane zostało przez ustawodawcę na pierwszym miejscu.

W tym kontekście, trafna jest konkluzja tegoż Sądu, że przepisy art. 11d ust. 1 i 3 PE dostarczają operatorowi systemu przesyłowego instrumenty reagowania na wypadek sytuacji przewidzianych w art. 11c ust. 2 PE. Operator systemu przesyłowego jest zatem uprawniony do czasowego ograniczenia zakresu wykonywania umów przesyłowych, przez ograniczenie dostarczania energii elektrycznej, a w następstwie jego działania, analogiczne kroki podejmują operatorzy systemów dystrybucyjnych, do których to ograniczeń zobowiązani są dostosować się odbiorcy końcowi.

Reasumując powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, ograniczenia, o których mowa w art. 11d ust. 3 PE obejmują swoim zakresem także te wymienione w art. 11c ust. 2 pkt 2 PE. Ograniczenia w świadczeniu usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej (art. 11d ust. 3 PE) stanowią rodzaj ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Natomiast, przywołany już art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, przewiduje karę pieniężną za nie dostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza to zatem, że niezastosowanie się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych

10 sierpnia 2015 r. na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 PE w związku z art. 11d ust. 3 PE, stanowi podstawę do nałożenia na ten podmiot sankcji przewidzianej w 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Wbrew sugestiom strony powodowej, w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 56 ust. 6a PE. Zgodnie z tym przepisem, Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie ww. przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Na marginesie, wskazane przez powoda okoliczności, jak brak zawinienia i dotychczasowe zachowanie powoda, w świetle przywołanego wyżej przepisu, nie stanowią przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary. Zdaniem Sądu, w analizowanym przypadku pozwany trafnie przyjął, że stopień szkodliwości czynu zarzuconego powodowi jest znaczny, z uwagi na wpływ tego czynu na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Należy bowiem mieć na uwadze, że skoro obowiązujące przepisy prawa obejmują ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej odbiorców, dla których moc umowna została określona na poziomie powyżej 300 kW – a do takich odbiorców kwalifikuje się powód – to pobór mocy właśnie przez tę kategorię odbiorców realnie oddziałuje na funkcjonowanie i bezpieczeństwo krajowego systemu. W globalnym wymiarze, w sytuacji zagrożenia dostaw energii elektrycznej zaistniałej w sierpniu 2015 r., nawet niewielkie, pojedyncze przekroczenia obowiązujących wartości poboru energii, miały bowiem ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa systemu energetycznego państwa, bo ich suma stwarzała w tym zakresie realne niebezpieczeństwo dla pracy krajowej sieci elektroenergetycznej. Jak trafnie wskazał pozwany, szczególnie w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. to nie kilku odbiorców, ale suma niewielkich przekroczeń wielu odbiorców realnie zagroziła bezpieczeństwu krajowego systemu elektroenergetycznego, mogąc wywołać tzw. blackout. Ponadto, skoro niniejsza sprawa dotyczy przekroczenia poboru mocy w konkretnych dniach wskazanych w zaskarżonej decyzji – tj. od 10 do 12 sierpnia 2015 r., to nie jest możliwe przyjęcie, że powód zrealizował obowiązek lub zaprzestał naruszenia, bowiem w tych właśnie dniach miał miejsce stan, w którym powód nie zastosował się do wprowadzonych ograniczeń związanych z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej.

Zdaniem Sądu, powód nie przedstawił okoliczności, które skutecznie podważyłyby wymiar nałożonej na niego kary za ww. czyn. Sąd przyjął przy tym, że kara w wysokości 12.700 zł (stanowiąca iloczyn 3.000 zł i łącznego przekroczenia mocy 10-12 sierpnia 2015 r., wynoszącego 4,233597 MW), wyliczona według metodologii przyjętej przez regulatora – w pełni zaakceptowanej przez Sąd orzekający w niniejszym składzie i nie kwestionowanej przez powoda – mieści się w granicach wyznaczonych przepisami prawa.

Zgodnie z art. 56 ust. 3 PE, wysokość kary pieniężnej, o której mowa między innymi w ust. 1 pkt 3a, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Natomiast w myśl art. 56 ust. 6 PE, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

W opinii Sądu Okręgowego, wszystkie wymienione kryteria zostały ocenione przez pozwanego prawidłowo. W ramach oceny przesłanki stopnia zawinienia, pozwany uwzględnił podjęte przez przedsiębiorcę działania, zmierzające do jak najszybszego zaprzestania naruszeń i dostosowania się obowiązujących ograniczeń, w ten sposób, że zawęził podstawę do wymierzenia kary wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie się do ograniczeń i tylko w takim stopniu, w jakim niedostosowanie to miało miejsce. Pozwany prawidłowo ustalił przesłankę dotychczasowego zachowania podmiotu. Skoro bowiem podobna sytuacja na rynku energetycznym w zakresie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej - jak sytuacja zaistniała w sierpniu 2015 r. - nie miała miejsca w ciągu wielu ostatnich lat i pod rządami relewantnych przepisów prawa, oznacza to brak możliwości oceny dotychczasowego zachowania powoda w kontekście wcześniejszego wykonywania przez niego obowiązków wynikających z ustawy - Prawo energetyczne, związanych z wprowadzeniem ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Nie chodzi tu bowiem o jakiegokolwiek wcześniejsze ukaranie podmiotu przez Prezesa URE, lecz tylko takie, które wiązało się z naruszeniem obowiązku dostosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Co do stopnia szkodliwości czynu, to jak już wskazano powyżej, Sąd podziela stanowisko prezesa URE, że należy ją uznać za znaczną z uwagi na to, że ograniczenia w poborze mocy są wprowadzane w celu zapewnienia

bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju i ich nieprzestrzeganie może rodzić poważne skutki dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Ograniczenia takie zostały wprowadzone w związku z wyjątkowo wysokimi temperaturami i obniżeniem stanu wód w zbiornikach wodnych i rzekach, a zatem nawet niewielkie przekroczenia poboru mocy mogły wywołać blackout. Dlatego tak istotne ze względów bezpieczeństwa było przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych w sierpniu 2015 r. I nawet jeśli przekroczenia w poborze mocy przez niektóre podmioty nie były wysokie, to biorąc pod uwagę niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń przez znaczną liczbę odbiorców, kumulacja takich zachowań stanowiła realne zagrożenie dla tego bezpieczeństwa. Powód powinien zaś w taki sposób prowadzić swoją działalność, aby nie naruszać przepisów prawa. Podejmując decyzję o przekroczeniu dopuszczalnego poboru mocy, powód musi liczyć się z koniecznością zapłaty kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Organ regulacyjny trafnie ocenił także możliwości finansowe odbiorcy energii. Biorąc pod uwagę wysokość przychodu, osiągniętego przez powoda w roku 2017, wynoszącego (...) zł, oraz maksymalną wysokość kary, jaka mogła być wymierzona w danym przypadku (811.723,95 zł), kara w wysokości 12.700 zł nie jest nadmiernie dolegliwa i nie powinna wpłynąć negatywnie na kondycję finansową strony powodowej. Jednocześnie, zdaniem Sądu, kara ta spełni przypisywaną jej funkcję wychowawczą, represyjną oraz prewencyjną (ogólną i szczególną).

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę – zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska